

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

โดยทั่วไปนั้นการศึกษาไม่ว่าจะเป็นในระดับใด ประเภทใดก็ตาม มักจะต้องมีหลักสูตร เป็นสิ่งนำทาง เพราะหลักสูตรจะให้แนวทางกว้าง ๆ เอาไว้ว่า เป้าหมายของการจัดการศึกษา แต่ละระดับ แต่ละประเภทนั้นอยู่ที่ไหน เนื้อหาสาระที่จำเป็นควรมีอะไรบ้าง การจัดกระบวนการ เรียนการสอนเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายควรจะเป็นเช่นไร และวิธีวัดผลประเมินผลเพื่อดูว่า การจัดการศึกษาได้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดเอาไว้มากน้อยเพียงใด หลักสูตรการศึกษาที่คิ นั้นควรต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสามารถสนองความต้องการของสังคมได้อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามการพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาอย่างมีหลัก

- **เกณฑ์** มีการนำสภาพและความต้องการจริงของสังคมมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเป็นเงื่อนไขที่จำเป็น เท่านั้น หากแต่คว่ายังไม่เพียงพอที่จะทำให้การจัดการศึกษามบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดเอาไว้ใน หลักสูตรได้ หลักสูตรจะมีสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการจัดกระบวนการ เรียนการสอนของครูอาจารย์เป็นสำคัญ

ในการจัดการฝึกหัดครูของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ก็มีหลักสูตรการฝึก หัดครูเป็นสิ่งนำทางในการจัดการเช่นเดียวกัน นับตั้งแต่ได้มีการจัดการฝึกหัดครูครั้งแรกขึ้นใน ประเทศไทย ก็ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรกันอยู่หลายครั้ง ภายจุดประสงค์ที่จะช่วย ให้ครูที่ผลิตออกไปนั้นมีคุณภาพเป็นที่น่าพอใจแก่สังคมที่เป็นผู้ใช้ครูมากยิ่งขึ้น ครั้งสุดท้ายสถาบัน การฝึกหัดครูในสังกัดกรมการฝึกหัดครูได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่มาใช้หลักสูตรของสภาการฝึกหัด ครู พุทธศักราช 2519 ซึ่งนับได้ว่าเป็นหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงไปจากหลักสูตรเดิม ทั้งในโครงสร้าง และเนื้อหาสาระเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาบทวนถึงการฝึกหัดครูเท่าที่ผ่านมา

ก็จะพบว่า แม้จะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการฝึกหัดครูมาหลายครั้ง แต่คุณภาพของผู้ที่เรียนจบไปจากวิทยาลัยครูก็ดูเหมือนจะมีได้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่พึงประสงค์มากขึ้นเท่าที่ควร เพราะเท่าที่ผ่านมาจะมีการเปลี่ยนแปลงแต่ในรายวิชาที่กำหนดให้นักศึกษาได้เรียนกันเสียเป็นส่วนใหญ่ ส่วนวิธีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาของอาจารย์โดยทั่วไปยังเป็นแบบเดิม เพราะฉะนั้นหลักสูตรการฝึกหัดครูจึงดูเหมือนว่ายังไม่ได้เปลี่ยนแปลงในสิ่งที่ควรเปลี่ยนแปลง เมื่อเป็นเช่นนี้จึงยังคงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของนักศึกษาได้ไม่มากเท่าที่ควร

แอกเซลร็อคและคณะ (Axelrod, et al.) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้เอาไว้ว่า

... แท้จริงหลักสูตรนั้นมิได้เป็นเพียงข้อความและรูปแบบที่ถูกบันทึกเอาไว้บนแผ่นกระดาษเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรก็มีอะไรบางอย่างที่ลึกซึ้งกว่าการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดรายวิชาเรียน อะไรบางอย่างที่กล่าวถึงก็คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของอาจารย์นั่นเอง อาจกล่าวได้ว่าทราบดีก็ตามที่พฤติกรรมของอาจารย์โดยเฉพาะด้านการสอนยังไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แม้ว่าจะมีการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาใหม่ก็ตาม ก็เห็นที่จะยากที่หลักสูตรใหม่จะถูกนำไปใช้ให้มีประสิทธิผลขึ้นมา¹

เบอร์น (Byrne) ก็ได้ชี้ให้เห็นว่า "การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจะเกิดขึ้นได้จริงก็ภายหลังที่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในตัวอาจารย์.....เสียก่อนเท่านั้น"² และในที่ประชุมเกี่ยวกับการอุดมศึกษาระดับชาติที่จัดขึ้นที่นครชิคาโก สหรัฐอเมริกา ปี 1972 นูแนน (Noonan) ก็ยังยืนยันต่อที่ประชุมว่า "ข้อเท็จจริงทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่ลึ้มกันไปก็คือว่า การเปลี่ยนแปลง

¹Joseph Axelrod, et al., Search For Relevance (San Francisco : Jossey-Bass, 1969), p. 72.

²R.F. Byrne, "Effective Teaching : Our First Model," in The Challenge of Curriculum Change, ed.S. Sulkin (New York : College Entrance Examination Board, 1966), p. 18.

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนนั้นจะเกิดได้เร็วขึ้น ถ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ
 อาจารย์เสียก่อน ความพยายามใด ๆ ที่จะเปลี่ยนแปลงการศึกษาโดยไม่เกี่ยวข้องกับตัวอาจารย์
 จะไม่มีวันบรรลุผลตามความคาดหวังไปได้¹

หลักการและเหตุผล

การที่จะให้อาจารย์บริหารการเรียนการสอนในรายวิชาที่อาจารย์รับผิดชอบอยู่ให้ไปใน
 ทิศทางที่พึงประสงค์ อันจะช่วยทำให้การจัดการเรียนการสอนได้ผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 มากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องมีแนวทางกว้าง ๆ ให้อาจารย์เป็นหลักยึดเสียก่อน โดยทั่วไปนั้น
 อาจารย์อาจได้แนวทางในการบริหารการเรียนการสอนรายวิชามาจากหลายแหล่งด้วยกัน เช่น
 จากข้อค้นพบ จากการวิจัย จากทฤษฎีการเรียนรู้ และทฤษฎีการเรียนการสอนของนักการศึกษา
 และนักจิตวิทยา หรือจากทฤษฎีการเรียนการสอนที่เป็นของอาจารย์เอง แต่ไม่ว่าอาจารย์จะได้
 แนวทางในการบริหารการเรียนการสอนรายวิชาจากแหล่งใดก็ตาม สิ่งที่อาจารย์ได้จัดให้มีขึ้น
 ในการบริหารการเรียนการสอนรายวิชาของตนเองนั้น ย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้เรียนคือนัก
 ศึกษา กิจกรรมในการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์บางอย่างช่วยส่งเสริมให้นักศึกษา
 เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดเอาไว้ได้โดยง่าย กิจกรรมในการบริหาร
 การเรียนการสอนดังกล่าวนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งอาจจะได้ทำเป็นประจำอยู่แล้ว แต่อาจมีอาจารย์
 อีกส่วนหนึ่งที่มองข้ามความสำคัญไปเสีย กิจกรรมในการบริหารการเรียนการสอนบางอย่างของ
 อาจารย์อาจจะไม่มีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาไปในทิศทางที่พึงประ
 สงค์เท่าที่ควร แต่อาจารย์ก็ยังคงกระทำในการบริหารการเรียนการสอนรายวิชาของตนอยู่เป็น
 ประจำ

¹John F. Noonan, "Curriculum Change : A Strategy for
 Improving Teaching," in The Campus Expanded, ed. Dyckman W.
 Vermilye (San Francisco : Jossey-Bass, Inc., 1972), .p. 191.

ฉะนั้น ในการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ที่ผ่านมานักศึกษาย่อมทราบดีว่าบทบาทในการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์อย่างใดบ้างที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ ทักษะ และทัศนคติของตน และอาจารย์ก็ได้แสดงบทบาทอย่างนั้นอยู่แล้ว บทบาทในการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์อย่างใดบ้างที่นักศึกษาเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของตนได้ก็ แต่อาจารย์ยังไม่ได้แสดงบทบาทอย่างนั้นเท่าที่ควร และบทบาทในการบริหารการเรียนการสอนอย่างใดบ้างที่อาจารย์แสดงอยู่เป็นประจำ แต่ว่ามีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาน้อยมาก

เนื่องจากว่า ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งได้ทำการสอนวิทยาการ (disciplines) หลายสาขาด้วยกัน เช่น คณิตศาสตร์ เคมี ประวัติศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ฯลฯ วิทยาการสาขาต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมมีเนื้อหา (content) ชื่อเฉพาะ (nomenclature) กระบวนการ (procedures) ระเบียบวิธีศึกษาค้นคว้า (modes of inquiry) ฯลฯ ที่แตกต่างกันออกไป ฉะนั้นบทบาทในการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครูจึงต้องมีส่วนหนึ่งที่จำเป็นต้องแตกต่างกันออกไปตามสาขาวิทยาการที่อาจารย์รับผิดชอบ และในบรรดาวิทยาการสาขาต่าง ๆ เช่น การศึกษา และจิตวิทยาการศึกษา เป็นสาขาที่เป็นหัวใจของการฝึกหัดครู ทั้งนี้เพราะว่าการผลิตครูให้เป็นผู้มีวิญญาณของความเป็นครู มีความรักและศรัทธาในอาชีพครูอันเป็นจุดมุ่งหมายหลักประการหนึ่งของหลักสูตรการฝึกหัดครูนั้น เป็นเรื่องที่สำคัญอยู่บนพื้นฐานของประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนการสอนวิชาการศึกษาเป็นสำคัญ ฉะนั้นผู้วิจัยจึงเห็นเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษามบทบาทในการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์ในคณะวิชาครุศาสตร์ตามความคาดหวังของอาจารย์เอง และของนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อจะได้แนวทางในการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์อันจะช่วยทำให้การเรียนการสอนได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

การวิจัยเรื่องนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ว่า

1. เพื่อศึกษาบทบาทด้านการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์ในคณะวิชาครุศาสตร์ ตามความคาดหวังของอาจารย์ที่ทำการสอนรายวิชาในคณะวิชาครุศาสตร์เอง
2. เพื่อศึกษาบทบาทด้านการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์ในคณะวิชาครุศาสตร์ ตามความคาดหวังของนักศึกษาวิทยาลัยครู
3. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทด้านการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์ในคณะวิชาครุศาสตร์ ตามความคาดหวังของอาจารย์กับของนักศึกษา ในอันที่จะหาข้อสรุปซึ่งจะเป็นแนวทางในการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์ต่อไป

สมมติฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ตั้งสมมติฐานทางสถิติ (statistical hypothesis) ไว้เพื่อทำการทดสอบ ดังนี้คือ

ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความคาดหวังของอาจารย์ในคณะวิชาครุศาสตร์กับของนักศึกษา เกี่ยวกับบทบาทด้านการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์ในคณะวิชาครุศาสตร์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหาที่องค์การศึกษา การวิจัยนี้มุ่งที่จะศึกษาและเปรียบเทียบบทบาทด้านการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์ในคณะวิชาครุศาสตร์ ตามความคาดหวังของอาจารย์ในคณะวิชาครุศาสตร์กับของนักศึกษา ฉะนั้นจึงรวมความถึงภารกิจทุกอย่างที่อาจารย์พึงได้กระทำในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาที่ตนรับผิดชอบอยู่ ส่วนการบริหารการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในคณะวิชาครุศาสตร์จะไม่ถูกรวมเข้าอยู่ในขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ด้วย

2. ขอบเขตของการรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะจำกัดอยู่เฉพาะในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 8 แห่ง ได้แก่

วิทยาลัยครูอุตรธานี	วิทยาลัยครูมหาสารคาม
วิทยาลัยครูสกลนคร	วิทยาลัยครูนครราชสีมา
วิทยาลัยครูเลย	วิทยาลัยครูบุรีรัมย์
วิทยาลัยครูอุบลราชธานี	วิทยาลัยครูสุรินทร์

ความหมายของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับความหมายของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งอาจมีความหมายแตกต่างไปจากที่ใช้กันอยู่ทั่วไป จึงขอให้ความหมายไว้โดยเฉพาะดังต่อไปนี้

ความคาดหวัง หมายถึง ความคิดเห็นส่วนตัวบุคคลที่มีต่อการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ว่าควรหรือไม่ควรจะทำกิจกรรมอะไรบ้าง ทั้งนี้โดยไม่คำนึงว่าตามสภาพแห่งความเป็นจริงนั้น อาจารย์จะทำได้หรือไม่ก็ตาม

บทบาท หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการปฏิบัติงานด้านการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ที่ควรกระทำ

การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน¹

การเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการปะทะสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้เรียน และสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อาจารย์จัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์²

¹ ภิญโญ สาทร, หลักบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2516), หน้า 6.

² John E. Searles, A System for Instruction (Pennsylvania: International Textbook Company, 1968), p. 24.

การบริหารการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมใดๆก็ตามที่อาจารย์จัดกระทำ เพื่อให้ เกิดการปะทะสัมพันธ์กับนักศึกษา โดยหวังผลที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวนักศึกษา ไปในทิศทางที่มุ่งหมายของหลักสูตรใดกำหนดเอาไว้

การวัดผล หมายถึง การกำหนดตัวเลขให้กับพฤติกรรม วัตถุประสงค์ หรือ เหตุการณ์ต่างๆ อย่างมีหลักเกณฑ์

การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนไปขอผลที่ได้จากแหล่งต่างๆ มาเป็น พื้นฐานในการกำหนดคุณภาพของพฤติกรรม วัตถุประสงค์ หรือ เหตุการณ์ต่างๆ

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้

1. ทราบบทบาทการบริหารการ เรียนการสอนของอาจารย์ในคณะวิชาครู- ศึกษาศาสตร์ ตามความคาดหวังของอาจารย์เอง
2. ทราบบทบาทการบริหารการ เรียนการสอนของอาจารย์ในคณะวิชาครู- ศึกษาศาสตร์ ตามความคาดหวังของนักศึกษา
3. ไคแนวทางในการบริหารการ เรียนการสอนของอาจารย์ในคณะวิชาครูศึกษาศาสตร์ ในวิทยาลัยครุภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันจะช่วยให้ไคผลคามที่หลักสูตรใดกำหนดเอาไว้ มากยิ่งขึ้น

¹Elmer Lemke and William Wiersma, Principles of Psychological Measurement (Chicago: Rand-McNally College publishing Company, 1976), p.2.

²J. Stanley Ahman and Marvin D. Glock, Evaluation Pupil Growth: Principles of Tests and Measurement, 4th ed. (Boston: Allyn and Bacon, 1971), pp. 13-14.

วิธีดำเนินการวิจัย

ประเภทของการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่มุ่งสำรวจบทบาท
 การบริหารการ เรียนการสอนของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือ ตามความคาดหวังของนักศึกษาและของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์เอง

กลุ่มประชากร เป็นอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ และนักศึกษาจากวิทยาลัย-
 ครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 แห่ง ได้แก่

1. วิทยาลัยครูอุดรธานี	2. วิทยาลัยครูสกลนคร
3. วิทยาลัยครูเลย	4. วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
5. วิทยาลัยครูมหาสารคาม	6. วิทยาลัยครูนครราชสีมา
7. วิทยาลัยครูบุรีรัมย์	8. วิทยาลัยครูสุรินทร์

กลุ่มตัวอย่าง เป็นอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ และนักศึกษาจากวิทยาลัยครู
 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 8 แห่ง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น
 (stratified random sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple
 random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
 โดยมีกระบวนการ เป็นขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาบทบาทการบริหารการ เรียนการสอนของอาจารย์จากข้อเขียนและ
 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมา เป็นพื้นฐานในการสร้างขอ
 คำถาม (items) ทดไป

2. สร้างข้อคำถามขึ้น แล้วรวบรวมและเรียบเรียงขึ้น เป็นเครื่องมือวิจัย

3. ส่ง เครื่องมือวิจัยนั้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนใน
 ระดับอุดมศึกษากรวจอย่างน้อย 20 คน เพื่อเพิ่มความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content
 validity) ให้กับ เครื่องมือ และ เพื่อที่จะใคร่ขอ เสนอแนะมาปรับปรุง เปลี่ยนแปลง
 การไหลยค่าในข้อคำถามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

4. นำผลที่ได้จากการตรวจและเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง เปลี่ยน
 แปลงข้อคำถามเสียใหม่ แล้วรวบรวมขึ้นเป็น เครื่องมือวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

5. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับอาจารย์ในคณะครุศาสตร์และนักศึกษา ซึ่งมีจำนวนประมาณ 5 เท่าของจำนวนข้อคำถาม

6. วิเคราะห์ข้อคำถามภายหลังจากที่นำไปทดลองใช้แล้ว เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นใดที่เป็นความมั่นคงภายใน (internal consistency scale reliability) ในแก เครื่องมือวัด ควบคู่การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งหมดจากการตอบแบบสำรวจด้วยการใช้สูตรของ เพียร์สัน (Pearson-Product Moment Correlation) แล้วจึงเลือกเอา เฉพาะข้อคำถามที่มีสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมของ เครื่องมือวัดอย่างน้อย .30 เอาไว้ ข้อคำถามใดที่มีสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมไม่ถึง .30 จะถูกตัดทิ้งไป แล้วจึงรวบรวมรวมขึ้น เป็น เครื่องมือวัดอีกครั้งหนึ่ง

7. นำเครื่องมือที่ได้นำไปใช้กับอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์จำนวน 20 คน และนักศึกษาวิทยาลัยครู 80 คน แล้วจึงนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นใดด้วยการใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (coefficient alpha) หลังจากนั้นจึงนำไปใช้สำรวจความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล กระทำโดย

1. ส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์
2. นำแบบสอบถามไปดำเนินการด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากวัตถุประสงค์มุ่งหมายของการวิจัยนี้อยู่ที่ต้องการศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ กับของนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทด้านการบริหารการเรียนการสอนของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ ฉะนั้นจึงใช้ ที-เทสต์ (t-test) ในการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ทั้งนี้ได้กำหนดความมีนัยสำคัญไว้ที่ระดับ .05

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิจัย แบ่งเป็น 5 บท บรรณานุกรม และภาคผนวกคือ

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึงความเป็นมาของปัญหา หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ความหมายของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 ข้อเขียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึง แนวความคิดเกี่ยวกับบทบาท
แนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่ม
ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กล่าวถึง ลำดับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ กล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของ
การวิจัย สมมติฐานของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลของการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอ
แนะ

บรรณานุกรม แสดงรายชื่อหนังสือและเอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการวิจัย
ภาคผนวก ประกอบด้วย

ภาคผนวก ก แบบสำรวจความนึกเห็นเพื่อการวิจัย ฉบับทดลอง

ภาคผนวก ข แบบสำรวจความนึกเห็นเพื่อการวิจัย ฉบับจริง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย